

Pozsgai Zsolt levele Karácsony Gergelynek

'Legalizálja a színház és a politika napi kapcsolatát. Ne tegye!'

2011. november 6. vasárnap, 19:58

Hétfőn délelőtt, a parlamentben sor kerül a Kulturális és Sajtóbizottság Ellenőrző albizottságának tárgyalására, melyen megvitatják „Az előadó-művészeti törvény végrehajtásának tanulságai az Új Színház igazgatói pályázata kapcsán” című napirendi pontot. A találkozót az LMP kezdeményezte, és meghívta az Új Színház-ügyének legfőbb érintettjeit. Pozsgai Zsolt levélben jelzi, hogy sem ő, sem Dörner György nem tud megjelenni.

Kedves Karácsony Gergely!

Gimnazista koromban, 1975-ben azért alapítottunk önálló amatőr színpadot, mert tinédzserként is rühelltük a körülöttünk nyilvánvaló hazugságot, társadalmi igazságtalanságot. A rendszerváltás előtt kiváló rendezők mellett izgulhattam, hogy az értékszeretet miként párosul a politikai bátorsággal. Első darabom, a Horatio 1987-ben kisebb fajta forradalmat idézett elő színházi körökben, miután a szovjet megszállás ellen szólt, és ha nincs olyan közel a rendszerváltás, nem úszom meg a börtönt. Budapesten kortárs könyvkiadót alapíthattam, ahol elsőként jelent meg teljes terjedelemben **Konrád György**, **Eörsi István**, **Ördögh Szilveszter**, és nagyon sokan mások. Olykor még lázas kis forradalmakat is vívtunk irodalmi szalonokban, vagy közösségi összejövetelen. Színházban, filmben, tévében dolgozhattam, nem keveset. Soha nem válogattam barátokat politikai vagy vallási alapon. Nem is volt rá szükség. Viszont nem is álltam be egy politikai tömörülésbe, ezért minden "vastagabb" levesosztásnál lemaradtam.

A politikai pártok és csoportok egy időben szerették díjazni, és csak azokat díjazni, akik művészember létükre nyíltan melléjük álltak, mert azzal értékesebbnek gondolhatták magukat. Nem hiszem, hogy írónak, színházi embernek politikával kell foglalkoznia, csak annyira, amennyire az adott mű, alkotás ezt megköveteli - de nem napi gyakorlati szinten.

Az elmúlt húsz évben nem a művészi munkát díjazták a pályázatokon, a támogatásoknál - hanem az adott politikai csoporthoz való ildomos dörgölődést. Ezért éltem és neveltem gyermekeimet, tartottam családomat szerény, de tisztességes létben. És tiszta lelkiismerettel. **Csurka István** minden bemutatómon ott volt, kiváló beszélgetőtárs, értékes ember. **Dörner György** jóbarát, több darabom főszerepéhez adta tehetségét, művészi alázatát. Politikai nézeteiket tiszteletben tartom, ahogy tiszteletben tartottam **Eörsiét, Ördöghét**, és még megannyi más ismerősömét. Most, hogy az Új Színházban lehetőség van értelmes színházat létrehozni a mára már meglehetősen elfáradt helyett, nagy örömmel vetem bele magam a munkába, mint ebben a trióban az az ember, aki már részt vett színházirányításban, volt dramaturg, rendező, és a művészi munkát minden olyan ideológiai hatás nélkül, amelytől Önök féltik a színházat - el tudja vezetni.

Hétfőre, úgy tudom, Ön összehívott a képviselőházba egy beszélgetést. Megértem, hogy az elmúlt hetek hiszterikus eseményei közepette Ön félti a színházat, a művészeket - vagy amit még félt. Ne féltse. A színház az a hely, ahol nagyon nehéz hazudni. És nehéz bevinni torz ideológiát, életidegen nézeteket. A színháznak nem ez a nyelve. És nem is lesz az soha. Olyan műsorrend állt össze, amely kizárólag az értékekre épít, a színészi és alkotói tehetségre. És ahol munkatársaim is visszatérhetnek oda, ahonnan annakidején elindultak, és ahol olyan jól érezték magukat. **Csurka István** a színműíráshoz, **Dörner** a játékhoz, a színházcsináláshoz. Ilyen egyszerű a helyzet most. **Dörner** nem tud elmenni a tanácskozássra, és mivel későn jött a meghívó, én sem - filmfesztiválra utazom egy filmmel, mert én így szolgálom a magyar kultúra ügyét. Nem blogokon, nem napi szónoklatokban, vagy hangulatkeltésben - szépen, csöndben, az értékmentés mezsgyéjén. Olyan érték mellett, amelyet magam értéknek gondolok. Ön, mint gyakorló tudósember tisztában van az értékek viszonylagosságával, bonyolultságával, de most szándékosan egyszerűsíték. Kérem, ne adjon hitelt a valamiféle politikai indítékból kiabáló /amúgy nagyon csekély/ számú csoportnak.

Ha Ön a képviselőházban napirendre tűz színházi kérdéseket, legalizálja a színház és a politika napi kapcsolatát. Ne tegye. Ezt nem teszi a gyakorlatban sem a néző, sem a színész, sem senki. Maradjon meg a színpad és a nézőtér az, aminek szánták: a játék-öröm kiélésének terepévé, ahol szeretet és öröm tanyázik. Ebben az amúgy rendkívül ellentmondásos és gondokkal teli világban erre nagyon nagy szükség van. Hagyjanak bennünket a saját életterünkben dolgozni - és ha így lesz, és Ön meglátogatja jövőre az intézményt, biztos vagyok benne, hogy értelmi és érzelmi felüdülés lesz részt venni a közös játékban.

Munkájához sikert, örömet kívánva barátsággal üdvözlí: **Pozsgai Zsolt** író, rendező

Színház.hu

INTERJÚK, Kapcsolódók:

AZ ÚJ SZÍNHÁZ-ÜGY RÉSZLETEI

[Interjú Ascher Tamással](#)

[Interjú Bérczes Lászlóval](#)

[Interjú Herczeg Tamással](#)

[Interjú Csiszár Imrével](#)

[Megszólalnak az Új Színház színészei I. rész - Derzsi János, Száraz Dénes](#)

[Megszólalnak az Új Színház színészei II. rész - Takács Kati](#)

[Interjú Pozsgai Zsolttal](#)

[Megszólalnak az Új Színház színészei 3. - Pokorny Lia](#)

[Megszólalnak az Új Színház színészei 4. - Vass György](#)

ÚJ SZÍNHÁZ-ÜGY: MEGSZÓLAL GÁSPÁR SÁNDOR
ÚJ SZÍNHÁZ-ÜGY: HÁMORI GABI LEVELE
MEGSZÓLAL GALKÓ BALÁZS
MEGSZÓLAL SZIKORA JÁNOS
CSURKA ISTVÁN ASCHER CAFÉ CÍMMEL ÍRT
CSURKA AZ INTENDÁNS ROVATA CÍMMEL ÍRT
BAGOSSY LÁSZLÓ LEVELE
CSURKA LAPJA: 'NÁCI VAGYOK VALÓSZÍNŰLEG ÖN IS AZ'
MÁRTA ISTVÁN LEVELE DÖRNER GYÖRGYHÖZ

Itt tudja megkeresni a fent jelzett kapcsolódó cikkeket:

<https://szinhaz.hu/archive>